

Rezumatul clipului video „Rușinarea”

Situația:

Cuplul Christine (83 de ani) și Fritz (86 de ani), care locuiesc în propria casă. Doamna Hannelore este asistentă de îngrijire personală. În acest episod, domnul Fritz se află într-un stadiu avansat de demență Alzheimer. Cu toate acestea, îi place să răsfoiască ziarul, chiar dacă nu mai înțelege conținutul. În ultima vreme i se întâmplă mai des să urineze în afara toaletei. Doamna Christine a încercat de mai multe ori să îi dea pantaloni pentru incontinență (ea le spunea „scutec”), dar el a refuzat cu furie.

Vă prezentăm 2 moduri de a rezolva acest lucru în 2 clipuri.

Cuprinsul clipului 1:

Cuplul este așezat la masă, amândoi răsfoind o revistă. Doamna Hannelore aduce ceaiul. Ea se uită la pantalonii lui și observă că sunt uzi. „Ce ați pățit?” întreabă ea liniștită. „Hai, lasă! Te rog, îți spun tot timpul, spune din timp, când trebuie să mergi la toaletă!” reacționează soția lui imediat. Dar el spune: „Asta trebuie să o fi vărsat careva pe mine..., eu nu am făcut asta...”. Doamna Hannelore: „...asta nu este o problemă, noi mergem pur și simplu și ne schimbăm...”

Cuprinsul clipului 2:

Aceași situație ca cea de mai sus. Doamna Hannelore recunoaște din nou că pantalonii lui sunt uzi. Dar de data aceasta îi spune că îi mai aduce un pic de apă proaspătă. Și când ajunge lângă el, varsă din (aparentă) greșeală apa pe pantalonii lui. Îi cere imediat scuze, iar acum doamna Christine îi reproșează El că nu a fost atentă! Iar ea îi spune că ar trebui să se schimbe și că îi va alege o nouă pereche de pantaloni.

Analiza:

Chiar dacă doamna Hannelore îi atrage atenția domnului Fritz foarte amabil că are pantalonii uzi („...ce ați pățit?”, doamna Christine observă imediat și îi reproșează. Și îi atrage atenția asupra deficitului său (urinatul la masă) - chiar îl provoacă să își recunoască deficitul. Cei mai mulți oameni se simt rușinați într-o astfel de situație! Poate că el nu observase încă, sau chiar uitase de el imediat, dar acum ea îi atrage atenția! Și apoi reproșul soției sale: De parcă ar fi putut controla lucrul acela. În acest stadiu, se întâmplă pur și simplu, iar doamna Christine ar trebui să știe că este un simptom al bolii....

Și aici puteți vedea cât de puternic poate fi un astfel de sentiment de rușine: Împotriva oricărei logici, el neagă că ar fi făcut asta, că cineva trebuie să fi vărsat ceva pe el... Desigur, nu știm

dacă **este conștient**, sau poate că **a fost conștient doar pentru o clipă**, că **a urinat el însuși**, dacă doar se apăra de atac sau dacă nu știa el însuși de ce avea pantalonii uzi. Doamna Hannelore vrea să liniștească situația „...că nu este o **problemă**...”. Dar cu **astfel de afirmații transformăm adesea evenimentele în probleme**, deoarece cuvântul problemă are multe conexiuni în creierul nostru cu alte experiențe neplăcute. Iar atunci când spune „...NOI ne vom schimba...”, „noi” de aici este nepotrivit.

Așadar, atunci când **arătăm** cuiva o **situație jenantă**, aceasta este „**rușinare**”.

În al **2-lea clip observă de asemenea**, că **pantalonii sunt uzi**, dar ea reacționează foarte **creativ**. Pentru a-l **scuti de umilință**, la început nu reacționează deloc (pentru a nu-i atrage atenția doamnei Christine), îi **aduce încă un pahar de apă** și se **preface** că este **neîndemânatică** și îi **toarnă apă pe pantalonii** deja uzi. Acum NU trebuie să se rușineze, pentru că doamna Hannelore l-a udat. Când spune că nu contează, arată că era totuși conștientă de acest lucru ca fiind deficitul LUI (pe care vrea să-l atenueze), dar nimeni nu-l observă. Ea folosește, de asemenea, „NOI”, dar se corectează imediat și spune că îi alege o nouă pereche de pantaloni.

Desigur, acest exemplu nu este potrivit pentru a proceda astfel în fiecare zi, dar este un bun exemplu pentru a înțelege despre ce este vorba: Evitarea rușinii și a reproșurilor. Și, dacă aveți suficientă putere, puteți direcționa ocazional supărarea spre dumneavoastră, în loc să o îndreptați spre persoana care, probabil, o simte foarte des.

Reflecție:

Aici ne referim la rușinare, care apare adesea în rândul persoanelor adulte - mai ales în cazurile de confuzie.

Unele rude le povestesc altor persoane care vin în vizită despre evenimentele teribile pe care cei confuzi le-ar fi făcut. De exemplu, mama îi spune fiicei sale ce ar fi făcut tatăl (confuz) din nou - deși el se află lângă ea și trebuie să fie martor la faptul că oamenii vorbesc despre el. Este posibil ca persoanele confuze să nu înțeleagă detaliile, dar de multe ori simt că sunt afectate aici și o trăiesc ca pe o rușine, fără să știe ce au greșit din nou.

De asemenea, bolnavii de demență sunt adesea „infantilizați” - adică tratați ca niște copii! Aceștia sunt adulți și ar trebui tratați ca atare (chiar dacă performanțele lor cognitive sau comportamentul lor pot semăna uneori cu cel al copiilor).

De asemenea, nu ar trebui să vorbim în șoaptă cu alte persoane aflate în camere alăturate (chiar dacă nu are NIMIC de-a face cu persoana confuză), deoarece unele persoane confuze cred că se vorbește despre ele. De asemenea, nu șoptim în prezența persoanelor confuze pentru ca acestea să NU se teamă că se vorbește despre ele. Iar atunci când ne așezăm împreună la masă, ar trebui să implicăm întotdeauna persoanele confuze în conversații. Unii membri ai familiei cred că cei

afecțați oricum nu mai înțeleg nimic - nu contează. Cu toate acestea, încercați să explicați care este subiectul conversației!

În exemplul pantalonilor uzi, doamna Hannelore ar putea aștepta până când doamna Christine părăsește camera și apoi să încerce să-l invite pe domnul Fritz să se schimbe. Poate că se poate găsi un alt motiv pentru care ar trebui să-și schimbe pantalonii (pentru că se așteaptă un musafir, pentru că se dorește să se iasă la plimbare sau pentru că se pregătește să spele rufe și vrea să spele și pantalonii).

ÎNAINTE de această etapă, când încă se simte nevoia de a urina, este important să alegeți haine care pot fi date jos cu ușurință la toaletă, cum ar fi pantalonii cu talie elastică.

Deprinderi:

Dacă există deficite, ar trebui să-i ajutăm pe cei afectați, fără a-i face să se simtă rușinați.

Lectură recomandată:

Vedeți, de asemenea, clipul nostru video „Sisteme de memorie”(inițierea)